

βλου, να λάβη ανάγκην ὁ πρόεδρος ἐνὸς λόγου. Συ-
τάξατε λοιπὸν αὐτὸν ὅπως ἤδυνήθη καὶ τὸν ἀπήγγει-
λε, ἀλλ' οὐχὶ μὲ τὸν στόφον ἐκεῖνον δι' οὗ ἀπήγγει-
λε τοὺς παρὰ τοῦ Ἀδάμ συνταχθέντας λόγους.
τῶν αἰτίαν τῆς συστολῆς ταύτης τοῦ Προέδρου καὶ
τὰ προηγούμενα γινώσκων εἰς τῶν ἀκροατῶν εὐφρῶς
προσέφωσεν τὸ τῆς Γενέτειος « Ἀδὰμ Ἀδὰμ ποῦ
εἶ; » — Πόσους Προέδρους δικαστικῶν καὶ πολι-
τικῶν σωμάτων εἶδομεν κατὰ καιροὺς ἐν Ἑλλάδι
ἔχοντας ἀνάγκην ἐνὸς δικηγόρου Ἀδάμ, καὶ πόσαι
κεῖναι παρ' ἡμῖν δανίζονται τὸ φῶς των ἀπὸ κε-
κοιμημένων καὶ ἀγνώστους ἡλίους! Κατὰ τοῦτο τού-
του ἀξίωσι νομιζῶ ὅτι ὑπερεροῦμεν τὰ λοιπὰ ἔθνη.

— Ἡ συρροὴ τοῦ πλήθους δὲν ἐκφράζει οὔτε τὸν
κατασκευαστὴν οὐδὲ τὴν ἀγάπην τὴν ὅποιαν τρέφει ὁ λα-
ὸς πρὸς τοὺς μεγάλους ἄνδρας. Διὰ τοῦτο δευὸν ὁ λα-
ὸς ἀντιδρᾷ εἰσείρητο ποτὲ ὧς ἐν θοιὰμβῳ εἰς Λουδοῦ-
βίον καὶ τις τῶν κολάκων του τῷ εἶπεν. « Παράτη-
σον πόσον πλῆθος συνηθροίσθη διὰ νὰ σὲ ἰδῇ καὶ
νὰ σε θαυμάσῃ » προσφῶς ἀπεκρίθη « — περισσό-
τερον ἕως ἡβελον συναθροισθῆ ἔὰν ἐπρόκειτο νὰ
ἀπαρτηθῶ. »

— Αἱ γυναῖκες καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἡλικίαν των
κατανοοῦσι τὴν μεγαλητέραν ἐχευομεθαιαν, καὶ ὧς λέ-
γει ὁ Φοντενέλλος, τοῦτο εἶναι τὸ μόνον μυστι-
κὸν τὸ ὁποῖον διατηροῦσι μέχρι τοῦ τάφου. Πολ-
λαὶ γυναῖκες, προσθέτει, μοὶ ἐνεπιστεύθησαν τὰς
ἀντινομικωτέρας των ὑποθέσεις ἐξ ὧν ἐκρέματο ἡ ζωὴ,
ἡ τιμὴ, καὶ τὰ συμφέροντά των, πολλὰ δὲ μοὶ ἐ-
νεπιστεύθησαν καὶ αὐτοὺς τοὺς ἐρωτᾷς των, ἀλλὰ δὲν
ἀνήτηρα οὐδεμίαν ἔχουσαν τὴν γενναϊότητα νὰ μοὶ εἰ-
πῇ ἀκριβῶς τὴν ἡλικίαν τῆς χωρὶς νὰ ὑπεξαιρέσῃ
τῶν ὀνομαστικῶν τινῶν.

— Οἱ Ὀθωμανοὶ ἤξεύρουσιν οὐχὶ μόνον ἐκ στή-
θος τοῦ Ἀλκοράνιον, ἀλλὰ καὶ πόσας λέξεις, καὶ πόσα
γράμματα αὐτὸ περιέχει τσοῦτον σέβας ἔχουσι πρὸς
τὴν ἱερά των βιβλία· περιέχει δὲ κατ' αὐτοὺς 77,639
λέξεις καὶ 323,015 γράμματα. — Τίς ἐξ ἡμῶν γνω-
σὶ τὰ κεφάλαια καὶ τῶν τεσσάρων Εὐαγγελιστῶν;

— Ὁ ἀλχημικὸς Πηρότης, ἀφ' οὗ πολὺν καιρὸν
ἀντιγίνετο πρὸς ἀνεύρεσιν τοῦ φιλοσοφικοῦ λίθου, ἔ-
πειρᾶτο πένεστατος, καὶ κατήτησεν εἰς τὸ νοσοκομεῖον.
ὁποδῆσκαν δὲ δὲν ἠύχθη ἄλλο τι εἰς τοὺς ἔχθρους
αὐτοῦ, εἰμὶ ἑλλήνη κλίσαν πρὸς τὴν ἀλχημείαν!

— Ἀρχαῖος τις ἡγεμῶν ἐν Γερμανίᾳ ἠ' ἔλεγε
ὅτι τῆς γυναικὸς του νὰ νυμφευθῇ τὴν ἐρωμέ-
νισσάν του· ἐξήτησε δὲ πρὸς τοῦτο τὴν ἀδειαν τῆς ἐκ-
κλησιαστικῆς ἀρχῆς, ἥτις καὶ τῷ ἐδόθη μὲ τοιαύτην
καταλόγησιν. « Ἐπειδὴ ὁ ἡγεμῶν ἔχει ἀνάγκην καὶ
ἐπιθυμᾷ γυναικὸς κατωτέρας ποιότητος δυναμένης νὰ
ἀκολουθῇ εἰς τὴν Δίαιταν τῆς Αὐτοκρατορίας,
ὅπου ἡ εὐζωία καθιστᾷ ἀδύνατον τὴν ἐγκράτειαν
διὰ τοῦτο τῷ συγχωρεῖται κτλ. »

— Ἐτραλμένως νομίζουσι τινες ὅτι ὁ τετράχορος
contredanse, κοινῶς κουαδρίλια] εἶναι καταγωγῆς
ἀλλοτρίας. Τὸ εἶδος τοῦτο τοῦ χοροῦ εἶναι ἀγγλικὸν
contnydance ἀγγλιστὶ σημαίνει χορὸς τῶν χωρι-
ῶν ἐγνωσθῆ δ' ἐν Γαλλίᾳ ἐπὶ Λουδοβίκου Ἰδου.

— Ἡρώτησαν ποτὲ τὸν ποιητὴν Κρεβιλλιῶνα δια-
τί εἶχε περὶ αὐτὸν πληθὺν σκύλων. « Διότι ἐγνώ-
ρισα τοὺς ἀνθρώπους, ἀπεκρίθη. »

— Κατὰ τὴν πρώτην παράστασιν νέου τινος δρά-
ματος τοῦ Βολταίρου ἀποτυχόντος καὶ συριχθέντος, ὁ
Ἀββᾶς Πελεγγίνος, κακὸς ποιητῆς τῆς ἐποχῆς ἐκείνης,
παρεπονέθη μεγάλη τῆ φωνῇ εἰς τὸν Βολταῖρον διότι
τοῦ ἐκλεψε πολλοὺς στίχους του. — Πῶς σὺ ὁ πλου-
σιώτατος, τῷ εἶπε, κατεδέχθη νὰ πάρῃς τὴν μικρὰν
ἰδιοκτησίαν ἡμῶν τῶν ἄλλων! — Ἀντέγραφα στί-
χους ἰδικούς σου; τὸν ἠρώτησε μετ' ἀπορίας ὁ Βολ-
ταῖρος. — Μάλιστα Κύριε! — Τώρα λοιπὸν ἐνόησα
τα, ἀπεκρίθη ὁ Λουκιανὸς τῆς Γαλλίας, διατὶ τὸ
δράμα μου ἐσυρίχθη τόσον ἑλευσινά.

— Φίλιππος βασιλεὺς τῆς Ἰσπανίας ἀφ' οὗ ἀπώ-
λεσε τὸ βασίλειον τῆς Πορτουγαλλίας καὶ πολλὰς
ἄλλας ἐπαρχίας, ἀπεφάσιζε νὰ ἐπικληθῇ Μέγας!
Ἰσπανὸς τις Μεγιστὰν, εἰς τὴν τοιαύτην περίστασιν εἶ-
πεν « ὁ Βασιλεὺς ἡμῶν καὶ Κύριος ὁμοιάζει μὲ τὰς
τράπας τὰς ἐπὶ γῆς, ἀπὸ τὰς ὁποίας ὅσον ἀφίρει τις
χρῶμα τόσον εὐρύνονται καὶ μεγαλύνονται.

— Νέος τις ἀπῆνησεν εἰς τὴν οἰκίαν τῆς ἐρωμέ-
νης του τὸν ἀντραστὴν του, ἄνδρα ὁπωσὸν προβεθη-
κότα τὴν ἡλικίαν, διὰ νὰ τὸν περιπαίξῃ δὲ χαριέντως
τὸν ἠρώτησε ποίας ἡλικίας εἶναι — « Δὲν δύναμαι νὰ
σοὶ εἰπῶ, ἀπεκρίθη ἐκεῖνος, ἀκριβῶς τοὺς χρόνους
τῆς ἡλικίας μου, δύναμαι ὅμως νὰ σὲ βεβαιώσω ἐπι-
γαίδαρος εἴκοσι χρόνους εἶναι γεροντώτερος ἀπὸ ἄν-
θρωπον πεντηκοντούτη. »

— Ζωγράφος τις θέλων ἀλληγορικῶς νὰ παραστή-
σῃ τὴν ἀθλίαν κατάστασιν τῶν φιλοδικῶν, εἰκόνισε τὸ
ἄντρον τῆς στρεψοδικίας ἀπὸ τοῦ ὁποίου ἐξήρχοντο δύο
ἄνθρωποι, ἐξ ὧν ὁ μὲν ἦτον ὄλως δόλου γυμνός, καὶ
εἰκόνισε τὸν ἀπωλέσαντα τὴν δίκην, ὁ δὲ ἔφερε μόνον
ὑποκάμισον καὶ παρίστειε τὸν κερδίσαντα αὐτήν.

— Ἡ φιλαυτία ὁμοιάζει μὲ τὴν φιλαργυρίαν, λέγει
εὐφυῆς τις συγγραφεὺς. Διότι ὁ μὲν φιλαργυρος κύπτει
διὰ νὰ συναξῇ ῥυπαρὸν τι βῆκος, ὁ δὲ φιλαυτος ταπεινοῦ-
ται διὰ νὰ ἀκούσῃ ἀνόητόν τινα ἔπαινον. Ἰδοὺ ἀστεῖον τι
ἀνεκδοτὸν καταδεικνύον τὸν ἀνώτατον τῆς φιλαυτίας
βαθμὸν. Σεγῆρος τις, καθηγητῆς ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ
τῆς Βιττεμβέργης ἐχάραξε τὴν εἰκόνα του ἀνωθεν τοῦ
Ἐσταυρωμένου μὲ ταύτην τὴν ἐπιγραφήν. — Κύριε Ἰη-
σοῦ Χριστέ μὲ ἀγαπᾷ; (ὁ δὲ Ἰησοῦς ἐφάνετο ἀπαν-
τῶν) « Ναι ἐκλαμπρότατε, ἐξοχώτατε, καὶ σοφώτατε,
» Κύριε Σεγῆρε, ἐστειμέναιε ποιητῆς Αὐτοῦ Αὐτο-
κρατορικῆς Μεγαλειότητος, καὶ ἀξιότατε Πρίτανου τῆς
» ἀκαδημίας τῆς Βιττεμβέργης, ναι, σὲ ἀγαπῶ. »

— Ἐπειδὴ εἶσαι ἀξίος ἀνατόμος, εἶπε τις ποτὲ εἰς
τὸν Πετίτ, πρέπει νὰ θεραπεύῃς ὄλους τὰς ἀσθενείας.
Εἶναι ἀληθές, ἀπεκρίθη ὁ σοφὸς ἰατρός· ἀλλὰ δυστυχῶς
ὁμοιάζομεν μὲ τοὺς καθαρῖζοντας τὰς ὁδοὺς τῶν Πα-
ρισίων, οἵτινες γνωρίζουσι μὲν καλῶς αὐτὰς ἀγνωοῦσιν
ὅμως τί συμβαίνει ἐντὸς τῶν οἴων.

— Μεταξὺ τῶν Ἰνδῶν τῆς Μαδουρῆ, φυλὴ τις ἡ
λεγομένη τῶν Καραδούκων φρονεῖ ἐκ παραδόσεως ὅτι
καταγεται ἀπὸ τινα ὄνου· κατὰ συνέπειαν, πάντες οἱ
ἐκ τῆς φυλῆς ταύτης θεωροῦσι τοὺς ὄνους ὡς ἀδελφοὺς,